

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 13 декември 2023 г.
(OR. en)

16805/23

Междуетноститутуционално досие:
2018/0198(COD)

CON 101
CADREFIN 194
IA 366
CODEC 2504

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	13 декември 2023 г.
До:	Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2023) 790 final
Относно:	Изменено предложение за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА относно механизъм за преодоляване на правните и административните пречки в трансграничен контекст

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2023) 790 final.

Приложение: COM(2023) 790 final

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Страсбург, 12.12.2023 г.
COM(2023) 790 final

2018/0198 (COD)

Изменено предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

**относно механизъм за преодоляване на правните и административните пречки в
трансграничен контекст**

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Настоящото предложение е за изменение на предложението на Комисията за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно механизъм за преодоляване на правните и административните пречки в трансграничен контекст¹ („предложението за ЕТГМ“), включително за изменение на заглавието на регламент за улесняване на трансграничните решения.

Комисията прие предложението за ЕТГМ през май 2018 г., но не беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета по досието, тъй като двамата законодатели заеха различни позиции. Парламентът прие своята позиция на първо четене на 14 февруари 2019 г. Като цяло в тази позиция бе изразена силна подкрепа за предложението на Комисията и бяха предложени няколко допълнения, за да се осигури по-голяма гъвкавост при изпълнението. Съветът не прие официална позиция, тъй като държавите членки изразиха няколко опасения относно предложението на равнище работна група и преустановиха работата по досието.

На 14 септември 2023 г. Парламентът прие законодателна резолюция по собствена инициатива с препоръки към Комисията за изменение на предложението за ЕТГМ в съответствие с член 225 от Договора за функционирането на Европейския съюз („Договора“).

В настоящото изменено предложение на Комисията са отчетени надлежно опасенията, коментарите и препоръките на двамата законодатели, като същевременно е запазен първоначалният акцент в предложението за ЕТГМ за преодоляване на пречките, които затрудняват живота на трансграничните общности.

След като Комисията прие предложението за ЕТГМ през 2018 г., необходимостта да се отключи потенциалът на трансграничните региони на ЕС чрез предлагане на правна уредба за преодоляване на пречки от трансгранично естество стана още по-належаща. Правните и административните пречки от трансгранично естество поставят значителни предизвикателства пред всекидневното на 150 милиона граждани, които живеят в трансграничните региони, както и пред предприятията и институциите, като възпрепятстват тяхната дейност и оказват неблагоприятно въздействие върху икономическите резултати. Според направените оценки премахването на 20 % от пречките би довело до увеличение на БВП с 2 % и до създаването на над един милион работни места в трансграничните региони². Отвъд макроикономическите въздействия, достъпът до обществени услуги, като транспорт, болници и университети, по принцип е по-труден в трансграничните региони. Ориентирането в различните административни и правни системи често е сложно и скъпо.

¹ COM(2018) 373 final, 29.5.2018 г.

² Европейска комисия, Генерална дирекция „Регионална и селищна политика“, Caragliu, A., Capello, R., Camagni, R. et al., *Quantification of the effects of legal and administrative border obstacles in land border regions — Final report (Количествено определяне на въздействието на правните и административните пречки в сухопътните гранични региони — заключителен доклад)*, Служба за публикации на Европейския съюз, 2017 г., <https://data.europa.eu/doi/10.2776/25579>; COM(2017) 534 final, 20.9.2017 г. „Насърчаване на растежа и сближаването в граничните региони на ЕС“, стр. 6.

В проучване, проведено от Комисията през юли 2020 г.³, 44 % от гражданите в трансграничните региони на ЕС определят правните и административните различия като най-важните пречки пред сътрудничеството. Въздействието на пречките от трансгранично естество върху развитието на трансграничните региони е документирано в доклада за трансграничен преглед, включително съобщението на Комисията относно „Насърчаване на растежа и сближаването в граничните региони на ЕС“⁴.

Освен това има риск трансграничните региони да бъдат непропорционално засегнати по време на криза. Например по време на пандемията от COVID-19 икономическото въздействие върху трансграничните региони на свързаните с границите мерки, предприети от държавите членки, беше повече от два пъти по-голямо от средното въздействие върху всички региони на ЕС⁵.

За да постави началото на работата за преодоляване на пречките от трансгранично естество, през 2018 г. Комисията стартира *гранични решения (b-solutions)*⁶, иновативна инициатива, с която се осигурява правна подкрепа на публичните органи в граничните региони с цел да се установят основните причини за правните и административните пречки, засягащи трансграничните им взаимодействия, и да се проучат потенциални решения. Към края на ноември 2023 г. в рамките на инициативата са избрани 154 случая, от които 90 са приключили с установяване на причината за пречката. Тези 90 случая обхващаха 27 трансгранични региона в 21 държави членки, като бяха преодоляни пречки главно в областите на заетостта, обществения транспорт, здравните грижи и институционалното сътрудничество. В повече от една трета от тези случаи основната причина са били различните правни и административни норми от двете страни на границата, изискващи от държавите членки да участват в намирането на решение. Опитът от инициативата *b-solutions* беше полезен, за да се анализират и установят правните и административните пречки от трансгранично естество и да се разкрие потенциалът на нов инструмент, създаден на равнището на ЕС, за подпомагане на преодоляването на тези пречки. Въпреки че инициативата *b-solutions* спомага за установяване на пречките, тя не е достатъчна, тъй като не предлага инструмент, който държавите членки да могат да използват и на който да разчитат в своите съответни процеси, ако желаят да премахнат дадена пречка.

Настоящите финансови и правни инструменти, налични на равнище ЕС, не предоставят цялостен и ефективен отговор на пречките, които засягат трансграничните региони. Поспециално европейските групи за териториално сътрудничество (ЕГТС)⁷ са ефективни в улесняването на трансграничното сътрудничество чрез създаване на правни субекти, които се простират отвъд националните граници, но те нямат регулаторни правомощия

³ https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/policy/cooperation/european-territorial/survey-2020/cross-border-survey-2020-report_en.pdf.

⁴ Съобщение на Комисията до Съвета и Европейския парламент — „Насърчаване на растежа и сближаването в граничните региони на ЕС“ (COM(2017)534 final от 20.9.2017 г.).

⁵ Европейска комисия, Генерална дирекция „Регионална и селищна политика“, Capello, R., Caragliu, A., *Analysis of the economic impacts of border-related measures taken by Member States in the fight against COVID-19 — Final report* (Анализ на икономическото въздействие на свързаните с границите мерки, предприети от държавите членки в борбата срещу COVID-19 — окончателен доклад), Служба за публикации на Европейския съюз, 2022 г., <https://data.europa.eu/doi/10.2776/973169>.

⁶ <https://www.b-solutionsproject.com/>.

⁷ Регламент (ЕО) № 1082/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. относно Европейската група за териториално сътрудничество (ЕГТС) (ОВ L 210, 31.7.2006 г., стр. 19).

за преодоляване на пречките в трансграничните случаи. По аналогичен начин програмите по Interreg осигуряват ефективна финансова подкрепа за трансгранични проекти, които спомагат за сближаване на регионите и гражданите от двете страни на границата, но само с тях не могат да се преодолеят правните и административните пречки, тъй като последните изискват решения извън обхвата на програмите и структурите за управление на проектите.

Поради това измененото предложение осигурява правна уредба, приложима за всички държави членки, която ще спомогне за намирането на решения на правните и административните пречки, които потенциално подкопават трансграничното взаимодействие и развитието на трансграничните региони. Обхватът включва елементи от инфраструктурата с въздействие върху даден трансграничен регион или обществена услуга, предоставяна в даден трансграничен регион. Настоящото предложение обхваща само пречките, произтичащи от националното право, включително когато държавите членки транспонират правилно, но по различен начин директивите на ЕС. Пречките, включващи потенциално нарушение на правото на Съюза, са извън обхвата на настоящото изменено предложение, като се има предвид, че съществуват други специфични инструменти, предназначени за преодоляване на тези проблеми, като например SOLVIT. При необходимост звената за трансгранична координация могат да си сътрудничат с националните центрове в рамките на SOLVIT, за да извършат евентуално прехвърляне на досиета.

Измененото предложение предвижда създаването на звена за трансгранична координация във всички държави членки за докладване на пречки от трансгранично естество и за оценка на досиета, подадени от „инициатори“. Инициаторите са публичноправни или частноправни субекти, или физически лица, които изготвят трансгранично досие, като излагат трансграничното взаимодействие и описват пречките с цел разглеждането им от звената за координация. Държавите членки могат да определят съществуващи или нови органи и да изберат да създадат едно или няколко звена за координация, включително съвместни органи със съседни държави членки, в съответствие с институционалните си рамки и предпочитания.

Звеното за трансгранична координация е натоварено със задачата да оцени пречката от трансгранично естество, описана от инициатора. Ако стигне до заключение, че съществува пречка, то разглежда какви структури за сътрудничество са налични, за да се преодолее установената пречка. Ако няма институционална структура за трансгранично сътрудничество за преодоляване на пречката или ако съществуващите не са достатъчни за преодоляването ѝ, държавите членки могат да изберат да използват инструмента за трансгранично улесняване, създаден съгласно настоящия регламент. Във всяка стъпка от процедурата звеното за трансгранична координация може да реши да не отстранява пречката, дори ако стигне до заключението, че тя съществува. В този случай то надлежно ще информира инициатора и ще обясни защо пречката, описана в досието, няма да бъде преодоляна. След като направи оценка на дадено трансгранично досие, звеното за трансгранична координация трябва в разумен срок да изпрати на инициатора заключението от оценката..

Инструментът за трансгранично улесняване се състои от единна процедура за преодоляване на пречки от законодателен или административен характер. След като оцени пречката и определи характера на разпоредбата, която е в основата на пречката, звеното за трансгранична координация отговаря за свързването с компетентния орган, за да провери първо дали е целесъобразно и осъществимо пречката да бъде преодоляна чрез определените административни или правни разпоредби, както и да информира за това инициатора и звеното за трансгранична координация на съседната държава членка.

По отношение на пречките от трансгранично естество, които биха изисквали адаптиране на действащото законодателство, позицията на звеното за трансгранична координация да предложи на националното правителство да започне законодателна процедура по никакъв начин не е задължителна за компетентния законодателен орган. Решението дали да се премахне административна или правна пречка продължава да е доброволно и се взема от компетентните национални органи.

Настоящото изменено предложение има множество предимства. То предоставя на държавите членки стандартна процедура за преодоляване на пречките и гарантира, че гражданите на ЕС, живеещи в гранични райони, получават в рамките на разумен срок (положителен или отрицателен) отговор от своята държава членка относно обхвата за преодоляване на установените пречки. То предоставя на държавите членки, които не разполагат с достатъчно структури за сътрудничество, нов инструмент за преодоляване на тези пречки. Освен това звената за трансгранична координация във всяка държава членка ще създадат ефикасна мрежа за споделяне на знания и укрепване на капацитета, в сътрудничество с Комисията. В по-общ план измененото предложение може да изиграе важна роля за осигуряване на функционирането на единния пазар и насърчаването на икономическото, социалното и териториалното сближаване на ЕС. Предложението може да окаже пряко въздействие върху всекидневието на хората, живеещи в трансграничните региони, като подобри достъпа им до услуги и икономически възможности.

В сравнение с предложението за ЕТГМ от 2018 г. настоящото изменено предложение е адаптирано така, че да отчита опасенията относно субсидиарността и пропорционалността. Инструментът за трансгранично улесняване не е задължителен и следва да се използва само ако няма други налични инструменти от съществуващите структури за сътрудничество или такива, които дават възможност за задоволително преодоляване на пречката.

Въпреки че държавите членки ще трябва да анализират дали съществува дадена пречка и дали тя може да бъде преодоляна, те могат да решат, след като анализират досието, дали да преодолеят пречката, като вземат предвид оценката, направена от звеното за трансгранично сътрудничество. Следователно измененото предложение се основава изцяло на принципа на субсидиарност, като се зачитат законодателните прерогативи на държавите членки.

В сравнение с предложението за ЕТГМ от 2018 г. с измененото предложение се опростяват процедурите за оценка на трансграничните досиета, подавани от инициаторите. В рамките на инструмента за трансгранично улесняване се създава една-единствена процедура с ограничени изисквания към държавите членки, която е приложима както при правни, така и при административни пречки. Освен това измененото предложение включва ограничени административни изисквания, тъй като държавите членки могат да определят съществуващ орган за звено за трансгранична координация и да решават как най-добре да организират своите ресурси. Държавите членки могат също така да определят съвместни звена за трансгранична координация по общите си граници, като по този начин оптимизират ресурсите си.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Interreg е основният инструмент за финансиране в рамките на политиката на сближаване за подпомагане на програми за трансгранично сътрудничество в трансграничните региони на ЕС, включително тези с граничещи държави от ЕАСТ и

Андора. Тези програми спомагат за сближаване на регионите и гражданите от двете страни на границата. В рамките на Interreg VI (2021—2027 г.)⁸ Европейският фонд за регионално развитие (ЕФРР) може да подпомага специфичната цел на Interreg за „подобро управление на сътрудничеството“ с цел повишаване на ефективността на публичната администрация чрез насърчаване на правното и административното сътрудничество и сътрудничеството между гражданите, участниците от гражданското общество и институциите, по-специално с оглед преодоляване на правни и други пречки в трансграничните региони⁹. Тази възможност може да бъде използвана от някои програми по Interreg, за да се финансира създаването на структури, които да функционират като звена за трансгранична координация. Когато това подпомагане все още не е включено в съответните програми по Interreg или когато разпределените средства не са толкова съществени, държавите членки и партньорите по програмите могат да обмислят препрограмиране на ЕФРР за създаване и функциониране на звена за трансгранична координация. Извън това допълнително подпомагане и предоставянето на финансиране от ЕС програмите по Interreg не могат сами по себе си да спомогнат за преодоляване на правните и административните пречки от трансгранично естество, тъй като последните изискват решения извън обхвата на структурите за управление на програмите и проектите.

Следователно измененото предложение осигурява правната уредба, приложима за всички държави членки, за намиране на решения на правните и административните пречки като допълнение както към финансовата подкрепа, предоставяна в рамките на Interreg, така и към институционалната подкрепа, като например ЕГТС, тъй като тези групи нямат законодателни правомощия за преодоляване на правни пречки¹⁰.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Политиката на сближаване и единният пазар се подсилват взаимно. Механизмът, който ще бъде създаден с настоящия регламент, ще допринесе за постигането на целите на единния пазар, по-специално чрез стимулиране на икономическия потенциал на трансграничните региони, който е частично неизползван поради различаващите се правни и административни системи.

През 2017 г. проучване по поръчка на Комисията относно икономическото въздействие на пречките от трансгранично естество върху БВП и равнищата на заетост в граничните региони по вътрешните сухопътни граници показва, че ако дори само 20 % от съществуващите пречки бъдат премахнати, БВП в граничните региони ще нарасне с 2 %¹¹. Поради това приложимата за всички държави членки правна уредба за намиране на решения на правните и административните пречки в трансграничните региони е също така необходимо допълнение към правилното

⁸ Регламент (ЕС) 2021/1059 на Европейския парламент и на Съвета от 24 юни 2021 г. относно специалните разпоредби за цел „Европейско териториално сътрудничество“ (Interreg), подкрепяна от Европейския фонд за регионално развитие и инструменти за външно финансиране (ОВ L 231, 30.6.2021 г., стр. 94).

⁹ Член 14, параграф 4, буква б) от Регламент (ЕС) 2021/1059.

¹⁰ Вж. член 7, параграф 4, първа алинея от Регламент (ЕО) № 1082/2006.

¹¹ Европейска комисия, Генерална дирекция „Регионална и селищна политика“, Caragliu, A., Capello, R., Camagni, R. et al., *Quantification of the effects of legal and administrative border obstacles in land border regions — Final report* (Количествено определяне на въздействието на правните и административните пречки в сухопътните гранични региони — заключителен доклад), Служба за публикации на Европейския съюз, 2017 г., <https://data.europa.eu/doi/10.2776/25579>; вж. COM(2017) 534 final, стр. 6; за повече подробности вж. придружаващия SWD(2017) 307 final, т. 2.2, стр. 20—22.

функционирането на вътрешния пазар, което е една от основните цели на ЕС (член 3 от ДЕС и член 3, параграф 1, буква б) от Договора)¹².

Материалният обхват на измененото предложение не засяга упражняването на други правомощия и мерки, приети в рамките на други политики на ЕС, нито засяга институционалния баланс, както е предвидено в Договорите.

Настоящият регламент не засяга други правни актове на Съюза, по-специално които са приложими за извънсъдебното разрешаване на правни въпроси, произтичащи от пречки от трансгранично естество, или които са от значение за правилното тълкуване или прилагане на правото на Съюза. Настоящият регламент не засяга механизмите за координация, създадени по отношение на социалното осигуряване и данъчното облагане.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

• Правно основание

В член 175, трета алинея от Договора се предвижда възможността да се вземе решение за специфични действия извън рамките на фондовете, посочени в първата алинея, с цел постигане на целта за социално и икономическо сближаване, предвидена в Договора. За постигане на хармонично развитие на Европейския съюз като цяло и за по-голямо икономическо, социално и териториално сближаване е необходимо по-интензивно териториално сътрудничество. За тази цел е целесъобразно да се предприемат мерки за подобряване на условията за сътрудничество във всички трансгранични региони, които заслужават специално внимание, в съответствие с член 174, параграф 3 от Договора.

• Субсидиарност

Следва да се създадат условията за териториално сътрудничество съгласно принципа на субсидиарност, залегнал в член 5, параграф 3 от ДЕС. Държавите членки предприеха индивидуални, двустранни и дори многостранни инициативи за преодоляване на правните пречки от трансгранично естество. Не всички държави членки обаче разполагат с такива структури за сътрудничество и не по отношение на всички граници на дадена държава членка.

По същия начин не във всички държави членки функционират звена за трансгранична координация, обхващащи всички вътрешни граници на ЕС, въпреки че такива са необходими за създаване на ефикасна мрежа за споделяне на знания и укрепване на капацитета, в сътрудничество с Комисията. Освен това финансирането от ЕС (главно в рамките на програмите по Interreg) и правните инструменти (главно ЕГТС) досега не бяха достатъчни за преодоляване на правните пречки от трансгранично естество, установени в целия Съюз.

В резултат на това целите на предложеното действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки нито на национално, нито на регионално, нито на местно равнище. С оглед на обхвата и последиците на предложеното действие те

¹² Вж. също съображение 9 от преамбюла на Договора за Европейския съюз (**шрифътът получер е добавен**): „ТВЪРДО РЕШЕНИЕ да насърчават икономическия и социалния напредък на своите народи, отчитайки принципа на устойчивото развитие и в контекста на **изграждането на вътрешния пазар** и на **засилено единство** и защита на околната среда, както и да осъществяват политики, които гарантират успореден напредък в икономическата интеграция и в останалите области“.

могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на ЕС. Поради това са необходими допълнителни действия от страна на законодателния орган на Съюза.

- **Пропорционалност**

Съгласно принципа на пропорционалност, изложен в член 5, параграф 4 от ДЕС, съдържанието и формата на действията на ЕС не следва да надхвърлят необходимото за постигането на целите на Договорите. Използването на инструмента за трансгранично улесняване, който се създава съгласно настоящия регламент, е доброволно. Държавите членки могат да решат заедно с една или повече съседни държави членки да продължат да преодоляват правните пречки в конкретен трансграничен регион в рамките на съществуващите структури за сътрудничество.

Държавите членки могат да решават как най-добре да организират ресурсите си, когато определят звено за трансгранична координация, включително чрез определяне на съществуващ орган или на съвместни звена за трансгранична координация със съседни държави членки.

Ако дадена държава членка не разполага с такъв инструмент или ако съществуващите структури за сътрудничество не са достатъчни за преодоляване на дадена пречка от трансгранично естество, тя може да избере да използва инструмента за трансгранично улесняване, създаден съгласно настоящия регламент.

Следователно разпоредбите на настоящия регламент не надхвърлят необходимото за постигането на тези цели. Измененото предложение не засяга правните средства за защита, предвидени в Договорите за справяне с нарушения на правото на Съюза от страна на държавите членки.

- **Избор на инструмент**

Както бе описано в раздел 1 по-горе, държавите членки предприеха индивидуални, двустранни и дори многостранни инициативи за преодоляване на правните пречки от трансгранично естество. Това обаче не се отнася непременно за всички държави членки и със сигурност не е достатъчно, за да обхване всички пречки.

С регламента се установяват задължения на държавите членки да определят звена за трансгранично сътрудничество и да гарантират, че инициаторите ще получават отговор от тях след оценка на съответното трансгранично досие в рамките на разумен срок (който може да бъде определен съгласно националното законодателство). Регламентът е съвместим с предлагането на доброволен, готов за използване инструмент (инструмент за трансгранично улесняване) и с прерогатива на държавите членки да избират подходящия инструмент. Изборът на настоящия изменен регламент е в съответствие с предложението на Комисията за ЕТГМ от 2018 г. и с междуинституционалния контекст на настоящото досие (вж. раздел 1).

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

Не е приложимо: ново законодателство

- **Консултации със заинтересованите страни**

Концепцията за трансгранична политика е резултат първоначално от работата, извършена от люксембургското председателство на Съвета през 2015 г. Това доведе до

създаването на неофициална работна група от държави членки и от групи от държавите членки, която заседава до декември 2018 г. Работната група проучи вариантите за улесняване на преодоляването на трайните пречки от трансгранично естество, по-специално при изпълнението на трансгранични проекти.

Други заинтересовани страни, по-специално от трансграничните региони и институции, от доста време искат да се създаде инструмент за преодоляване на пречките от трансгранично естество. Това стана особено видимо по време на трансграничния преглед, извършен от Комисията между 2015 г. и 2017 г. По време на този преглед бе проведена обществена консултация на всички официални езици на Съюза и бяха получени над 620 отговора. На въпроса, свързан с потенциалните решения на граничните проблеми, респондентите изрично поискаха от Комисията да насърчава по-голяма гъвкавост в прилагането на националното/регионалното законодателство в граничните региони.

В становището на Комитета на регионите и в резолюцията на Европейския парламент в отговор на съобщението „Насърчаване на растежа и сближаването в граничните региони на ЕС“ се приветства предложението от 2018 г. за разработване на такъв инструмент. И двата документа бяха приети през лятото на 2018 г. В отговор на предложението от 2018 г. на 5 декември 2018 г. Комитетът на регионите прие друг доклад (докладчик: Bouke Arends, NL/PES) в подкрепа на предложението. Комитетът на регионите прие ново становище относно „Европейски трансграничен механизъм 2.0“ на 10 октомври 2023 г. (докладчик: Magali Altounian, FR/ RENEW).

Инициативата *b-solutions*, посочена в раздел 1, отново доказва необходимостта от правен инструмент, създаден съгласно законодателството на Съюза, който да спомогне за преодоляване на пречките от трансгранично естество. В проведеното от Комисията проучване през 2020 г. (вж. също раздел 1) 44 % от гражданите в граничните региони на ЕС определиха правните и административните различия като най-важните пречки пред трансграничното сътрудничество.

• **Оценка на въздействието**

Въздействието и европейската добавена стойност на програмите по Interreg получиха заслужено признание¹³. В много случаи обаче трансграничните бариери (особено по отношение на здравните услуги, местния обществен транспорт и развитието на предприятията) произтичат от различия в административните практики и националните правни уредби. Това са проблеми, които трудно биха могли да бъдат решени само чрез програмите, тъй като изискват решения извън обхвата на програмните структури.

Предложението за ЕТГМ от 2018 г. беше част от законодателния пакет на политиката на сближаване за периода 2021—2027 г., който беше придружен от оценка на въздействието¹⁴, която продължава да е приложима. Тази оценка на въздействието се основава на горепосоченото проучване от 2017 г., възложено от Комисията. Тъй като констатациите са все още относими и валидни и днес, не е необходимо да се извършва актуализирана оценка на въздействието за измененото предложение. Настоящото предложение води до съществено опростяване на предложението за ЕТГМ от 2018 г., като същевременно се запазва първоначалният акцент върху преодоляването на правните и административните пречки, които възпрепятстват икономическото и

¹³ Комисия, „Европейско териториално сътрудничество, работен пакет 11, последваща оценка на програмите в рамките на политиката на сближаване 2007—2013 г., с акцент върху Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) и Кохезионния фонд (КФ)“, юли 2016 г.

¹⁴ SWD(2018) 282 окончателен — 2018/0197 (COD).

социалното развитие на трансграничните региони на ЕС.

В по-скорошно проучване, проведено от Службата за парламентарни изследвания, озаглавено „Механизъм за преодоляване на правни и административни пречки в трансграничен контекст — оценка на европейската добавена стойност“¹⁵, се стига до заключението, че приемането на нов законодателен инструмент на равнището на ЕС за преодоляване на трансграничните правни и административни пречки може да доведе до икономически ползи от 123 милиарда евро годишно в рамките на ЕС и да има положително социално въздействие върху граничните региони.

Комисията отправи покана за представяне на доказателства относно необходимостта от правен акт на равнището на ЕС за преодоляване на пречките от трансгранично естество. Всички заинтересовани страни бяха поканени да предоставят обратна информация и емпирични данни за пречките, пред които са изправени, тяхното въздействие и наличието (или липсата) на алтернативни инструменти за намиране на решения. Периодът на консултациите приключи на 16 ноември 2023 г. Отговори и данни бяха изпратени от над 50 заинтересовани страни. Информацията показва трайното наличие на много административни и правни пречки пред сътрудничеството между граничните региони на ЕС. В нея се подчертава необходимостта от създаване на нов готов инструмент съгласно правото на Съюза за преодоляването на тези пречки, чрез който да се подобри трансграничното сътрудничество и да се допринесе за развитието на граничните региони.

Настоящото изменено предложение е насочено към отключване на потенциалните положителни въздействия от засиленото трансгранично взаимодействие в целия Съюз. То осигурява всеобхватна рамка, приложима за всички държави членки, за намиране на решения на правните и административните пречки, които ограничават това трансгранично взаимодействие и потенциала на граничните региони на ЕС.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Не е приложимо: ново законодателство.

- **Основни права**

С настоящото изменено предложение се създава правен механизъм за преодоляване на правни и административни пречки в трансграничните региони и поради това то е насочено предимно към органите в държавите членки. Намерените чрез предложението механизъм решения ще са в полза на хората. Преодоляването на правните пречки в трансграничните региони съгласно настоящото предложение следва да има положително въздействие върху всекидневието на хората, живеещи в тези региони, като подобри достъпа им до услуги и икономически възможности. В предложението се зачитат принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, и то няма отрицателно въздействие върху нито едно основно право. По-специално и поради целта си за преодоляване на правните пречки в трансграничен контекст регламентът насърчава правото на достъп до обществени услуги (член 36) и свободата на стопанската инициатива (член 16). Тъй като трансграничните обществени услуги обхващат по-широк кръг от дейности, с предложението ще се насърчи също така достъпът до здравеопазване (член 35). В по-общ план услугите за трансграничен

¹⁵ EPRS, Mechanism to resolve legal and administrative obstacles in a cross-border context: European added value assessment (Служба на ЕП за парламентарни изследвания, Механизъм за преодоляване на правни и административни пречки в трансграничен контекст: оценка на европейската добавена стойност), PE 740.233, 2023 г.

обществен транспорт, както и свободата на движение и пребиваване (член 45) може да получат ползи от инструмента за трансгранично улесняване.

Измененото предложение обхваща и въпроса за ефективната правна защита на хората, живеещи в трансграничните региони.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Измененото предложение няма въздействие върху бюджета, тъй като не включва предоставяне на финансови ресурси под никаква форма.

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Както всеки друг регламент на ЕС, предлаганият регламент ще бъде задължителен в своята цялост и ще се прилага пряко във всички държави членки. В член 291, параграф 1 от Договора се изисква държавите членки да предприемат всички необходими мерки съобразно националното си законодателство за прилагане на правно обвързващите актове на ЕС. Както е посочено в раздел 3.2 от Съобщението относно граничните региони, дори когато съществува европейско законодателство, държавите членки разполагат с известна степен на гъвкавост и свобода при определянето на начина, по който да прилагат това законодателство в своите национални системи, и при определянето на подробните правила за прилагане. В резултат на това, когато две различни системи влязат в съприкосновение по вътрешните граници, това може да доведе до усложнения, а понякога дори до правна несигурност, както и да породи допълнителни разходи.

За да прецени дали механизмът, създаден съгласно предложениия регламент, се е оказал допълнителен ефективен инструмент за преодоляване на правни пречки в трансграничните региони, Комисията следва в съответствие с програмата за по-добро регулиране¹⁶ да оцени законодателството. Поради това Комисията предлага да извърши оценка и да докладва на Европейския парламент, на Съвета, на Комитета на регионите и на Европейския икономически и социален комитет относно прилагането на предложениия регламент. В доклада си тя ще използва показатели за оценка на неговата ефективност, ефикасност, целесъобразност, европейска добавена стойност и възможност за опростяване в срок от 5 години от началото на прилагането на предложениия регламент.

- **Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението**

Тъй като съзаконодателните преговори по предложението за ЕТГМ от 2018 г. показаха сериозни опасения от страна на Съвета, подробните разпоредби бяха подложени на задълбочена проверка, преразглеждане, опростяване и реструктуриране, за да се преодолеят основните опасения. Този процес включваше намаляване на броя на разпоредбите от 26 на 14 члена. Измененото предложение съчетава елементи от първоначалното предложение на Комисията с нови елементи, въведени след законодателната резолюция по собствена инициатива на Парламента.

Глава I — Общи разпоредби (членове 1—3)

¹⁶ Съобщение на Комисията до Европейския парламент, Европейския съвет и Съвета „По-добро регулиране: да постигаме по-добри резултати за един по-силен Съюз“ — COM(2016) 615 final, 14.9.2016 г.

В глава I се определят предметът и обхватът на предложениия регламент и основни термини.

Предметът (член 1) обхваща процедура за улесняване на преодоляването на пречките от трансгранично естество. За да изберат подходящия инструмент, държавите членки ще създадат и организират звена за трансгранична координация (ЗТГК). В предложението се уточняват задачите на тези ЗТГК, както и координиращите задачи на Комисията.

В обхвата на предложениия регламент (член 2) се включват както географски, така и същностни аспекти. Поради правното основание регламентът ще се прилага за пречки от трансгранично естество съгласно националното право във всички вътрешни сухопътни и морски гранични региони между съседни държави членки. Настоящият регламент не засяга други правни актове на Съюза, по-специално които са приложими за извънсъдебното разрешаване на правни въпроси, произтичащи от пречки от трансгранично естество, или които са от значение за правилното тълкуване или прилагане на правото на Съюза.

Член 3 съдържа определенията, необходими за прилагането на предложението. По отношение на определението за инициаторите предложението е разширено, като включва всеки частен или публичен субект, участващ в предоставянето, експлоатацията, установяването или функционирането на всяка трансгранична обществена услуга или инфраструктура, или всяко физическо лице, което е заинтересовано от преодоляването на пречката от трансгранично естество. Няколко юридически или физически лица могат да подадат съвместно трансгранично досие.

Глава II — Звена за трансгранична координация (членове 4 и 5)

В предложението се посочват няколко варианта за създаване на ЗТГК (член 4) и се изброяват задачите им (член 5). Вариантите дават възможност на държавите членки да изпълнят това задължение по възможно най-гъвкав начин и в пълно съответствие със своите вътрешни институционални и правни уредби (едно или няколко ЗТГК на национално и/или регионално равнище, отделен или съществуващ орган или публичноправна организация). Съседните държави членки може да прилагат тези варианти и за съвместно ЗТГК, обхващащо двете страни на обща граница.

Звената за трансгранична координация следва да действат като „единно звено за контакт“ за инициаторите и да бъдат тяхното привилегировано звено за контакт в съответната държава членка. Ако дадена държава членка създаде няколко ЗТГК, едно от тях следва да поеме ролята на основно ЗТГК, а останалите следва да подпомагат неговите задачи и да предават необходимата информация.

Глава III — Трансгранични досиета (членове 6—9)

В основата на предложението е управлението на трансгранично досие, в което се установява пречка от трансгранично естество. В предложението се определят елементите на трансграничното досие (член 7), стъпките на предварителната оценка в държавите членки (член 8) и някои процедурни аспекти (член 9).

Въз основа на опита с *b-solutions* инициаторите не следва да бъдат задължени да определят административната и правната разпоредба, която е в основата на пречката, но могат да бъдат подкрепени от организации с експертен опит в областта на пречките от трансгранично естество (например Асоциацията на европейските гранични региони, *Mission Opérationnelle Transfrontalière* или Централноевропейската служба за трансгранични инициативи). Инициаторите може да подават трансгранични досиета само веднъж, т.е. в държавата членка, където се намира инициаторът или където е

неговото седалище (член 6, параграф 2).

В допълнение към описанието на елементите, необходими на ЗТГК за оценка на досието, в трансграничното досие следва също така да се описва обхватът на всяка дерогация или изключение от обичайно приложимите разпоредби или практика, за да бъдат ограничени до строгия минимум.

Целта на предварителната оценка е да се установи дали съществува пречка от трансгранично естество или дали досието може да бъде приключено. Дори ако в резултат на предварителната оценка се стигне до заключението, че съществува пречка от трансгранично естество, механизмът за преодоляване на трансгранични пречки е доброволен, така че процедурата може да бъде приключена на всеки етап, при условие че на инициатора се даде надлежно обяснение.

В член 8, параграф 5 се посочва списъкът на инструментите, с които разполагат държавите членки. Компетентният орган преценява дали са налице един или повече инструменти, които да се приложат към конкретната пречка от трансгранично естество и да доведат до нейното преодоляване в координация с други страни, използващи тези инструменти. При прилагането на тези инструменти държавите членки следват процедурите и аспектите на тези инструменти. Когато обаче компетентният орган прецени, че нито един от инструментите не е приложим по отношение на конкретната пречка от трансгранично естество и че никой от тях не е достатъчен за преодоляването ѝ, държавата членка може да приложи инструмента за трансгранично улесняване, предложен в глава IV като допълнителен инструмент, създаден съгласно правото на Съюза.

За да се осигури правна сигурност на инициатора, в член 9 се определя процедурна рамка за предварителната оценка: крайни срокове, необходимостта от излагане на мотивите за дадено решение дали да се преодолее дадена пречка от трансгранично естество и средствата за правна защита при тези решения.

Глава IV — Инструмент за трансгранично улесняване (членове 10—13)

В член 10 се определя процедурата за прилагане, ако ЗТГК или компетентният орган използва инструмента за трансгранично улесняване (член 8, параграф 6), след извършване на оценка на пречката от трансгранично естество съгласно член 8 параграф 1 и на другите налични инструменти за преодоляване на установената пречка (член 8, параграф 5). ЗТГК или компетентният орган предава на инициатора информацията за установената пречка от трансгранично естество, за естеството на разпоредбата, която е в основата на пречката, и за следващите стъпки, водещи до нейното отстраняване или неотстраняване (член 10, параграф 2). Осигурява се и координация със съседната държава членка, ако няма съвместно ЗТГК, след като пречката бъде установена в националната правна система (член 10, параграф 3). Независимо дали пречката е от административен или правен характер, ЗТГК има задължение да се свърже с компетентния орган, за да провери първо целесъобразността и осъществимостта на преодоляването на пречката чрез установените национални административни или правни разпоредби или практика (член 10, параграфи 4 и 5). Инициаторът може да бъде информиран, че е необходимо повече време за правен анализ, консултации в държавата членка или координация със съседната държава членка (член 10, параграф 7).

Ако се вземе решение за преодоляване на установената пречка, процедурата може да варира в зависимост от естеството на разпоредбата, която е в основата на пречката от трансгранично естество. В контекста на административна разпоредба органът, с който

се е свързало ЗТГК, може да реши да промени разпоредбата или практиката, включително нейното тълкуване (член 10, параграф 4). В този случай ЗТГК уведомява писмено инициатора (член 11, параграф 1, буква а). В контекста на законодателна разпоредба органът, с който се е свързало ЗТГК, може да предложи само адаптиране на законодателната рамка за преодоляване на пречката (член 10, параграф 5), в съответствие с конституционните правила на държавата членка. В този случай ЗТГК уведомява писмено инициатора за евентуалните стъпки на законодателната процедура. Ако две или повече съседни държави членки стигнат до заключението, че всяка от тях желае да започне законодателна процедура или да промени административна разпоредба относно практиката, за да преодолее една и съща пречка, те ще трябва да направят това в тясна координация, с вероятно включване на паралелен график и създаване на съвместен комитет, в съответствие със своите съответни законодателни рамки (член 11, параграф 3).

Решението дали да се преодолее административна или правна пречка остава доброволно.

Глава V — Заключителни разпоредби (членове 12—14)

В глава V се определят задачите на Комисията по координацията (член 12), задачите по мониторинга и докладването (член 13) и датата на влизане в сила и прилагане (член 14).

В член 13, параграф 1 се изисква всяка държава членка да информира Комисията за създаването на ЗТГК (шест месеца след влизане в сила на предложениния регламент).

В член 13, параграф 2 се установява задължение за Комисията да представи доклад за прилагането на предложениния регламент в срок от пет години след влизането му в сила.

Изменено предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

относно механизъм за преодоляване на правните и административните пречки в трансграничен контекст

Предложение COM(2018) 373 final на Комисията се изменя, както следва:

- 1) заглавието се заменя със следното:

**„РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА
относно улесняване на трансграничните решения“;**
- 2) съображения 1—28 се заменят със следното:
 - 1) „За постигането на целта за социално и икономическо сближаване, заложенa в Договора, в член 175, трета алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз („Договора“) се предвижда възможността да се вземе решение за конкретни действия извън рамките на фондовете¹⁷, посочени в първата алинея на споменатия член. В този контекст териториалното сътрудничество също допринася за целите, посочени в този член. За целта е уместно да бъдат приети необходимите мерки за подобряване на условията за изпълнение на действията за териториално сътрудничество.
 - 2) В член 174, трета алинея от Договора се признават предизвикателствата, пред които са изправени трансграничните региони, и се предвижда, че Съюзът следва да обръща специално внимание на тези региони, когато разработва и осъществява свои инициативи, които водят до укрепването на неговото икономическо, социално и териториално сближаване.
 - 3) В съобщението на Комисията „Насърчаване на растежа и сближаването в граничните региони на ЕС“¹⁸ се признава постигнатият досега напредък в превръщането на тези региони от предимно периферни области в области на растеж и възможности, но едновременно с това се подчертават продължаващите правни и други пречки в тези региони, особено пречките, свързани със здравните услуги, регулирането на пазара

¹⁷ Европейски фонд за регионално развитие (ЕФРР), Европейски социален фонд плюс (ЕСФ+), Кохезионен фонд, Фонд за справедлив преход (ФСП), Европейски фонд за морско дело, рибарство и аквакултури (ЕФМДРА), Фонд „Убежище, миграция и интеграция“ (ФУМИ), Фонд „Вътрешна сигурност (ФВС) и Инструмент за финансова подкрепа за управлението на границите и визовата политика (ИУГВП); Вж. също член 1 от Регламент (ЕС) 2021/1060 на Европейския парламент и на Съвета от 24 юни 2021 г. за установяване на общоприложимите разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд плюс, Кохезионния фонд, Фонда за справедлив преход и Европейския фонд за морско дело, рибарство и аквакултури, както и на финансовите правила за тях и за фонд „Убежище, миграция и интеграция“, фонд „Вътрешна сигурност“ и Инструмента за финансова подкрепа за управлението на границите и визовата политика, (ОВ L 231 г., 30.6.2021 г., стр. 159, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj>).

¹⁸ Съобщение на Комисията до Съвета и Европейския парламент „Насърчаване на растежа и сближаването в граничните региони на ЕС“ — COM(2017) 534 final, 20.9.2017 г.

на труда, данъците, развитието на предприятията, както и пречките, свързани с различията в административната култура и националните правни уредби. Нито финансирането в рамките на Европейското териториално сътрудничество, осигурено по-специално в контекста на програмите по „Interreg“¹⁹, нито институционалната подкрепа за сътрудничеството от европейските групи за териториално сътрудничество („ЕГТС“), създадени с Регламент (ЕО) № 1082/2006 на Европейския парламент и на Съвета²⁰, или по инициативата *b-solutions*, стартирана през 2018 г. от Комисията²¹, са достатъчни за справяне с преодоляването на някои от административните и правните пречки, които възпрепятстват ефективното сътрудничество.

- 4) Има риск трансграничните региони да бъдат непропорционално засегнати по време на криза. По време на пандемията от COVID-19 икономическото въздействие върху трансграничните региони на свързаните с границите мерки, предприети от държавите членки, беше повече от два пъти по-голямо от средното въздействие върху всички региони на ЕС. Този опит засилва необходимостта от предоставяне на средства за преодоляване на пречките от трансгранично естество.
- 5) Въпреки че в някои региони на Съюза вече съществуват няколко правни инструмента за преодоляване на пречките от трансгранично естество на междуправителствено, национално, регионално и местно равнище, те не обхващат всички гранични региони на Съюза или не се отнасят непременно по последователен начин до въпросите, свързани с развитието и укрепването на териториалното сближаване. Поради това, с цел да се допълнят съществуващите инструменти, е необходим допълнителен инструмент, създаден съгласно правото на Съюза, а именно инструментът за трансгранично улесняване.
- 6) За да се създаде административната структура за адекватно разглеждане на искания относно пречки от трансгранично естество, всяка държава членка следва да създаде едно или повече звена за трансгранична координация, които да отговарят за получаването и оценяването на заявления относно пречки от трансгранично естество. Те следва да осъществяват връзка с Комисията и да подкрепят нейната координираща роля.
- 7) Независимо от факта, че морските гранични региони имат различен характер поради по-ограничените възможности за трансгранични взаимодействия и използването на трансгранични обществени услуги, настоящият регламент следва да се прилага и по отношение на морските граници.

¹⁹ Регламент (ЕС) 2021/1059 на Европейския парламент и на Съвета от 24 юни 2021 г. относно специалните разпоредби за цел „Европейско териториално сътрудничество“ (Interreg), подкрепяна от Европейския фонд за регионално развитие и инструменти за външно финансиране (ОВ L 231, 30.6.2021 г., стр. 94, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1059/oj>).

²⁰ Регламент (ЕО) № 1082/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. относно Европейската група за териториално сътрудничество (ЕГТС) (ОВ L 210, 31.7.2006 г., стр. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1082/oj>).

²¹ Съобщение на Комисията до Съвета и Европейския парламент „Насърчаване на растежа и сближаването в граничните региони на ЕС“ — COM(2017) 534 final, 20.9.2017 г.

- 8) На равнището на Съюза съществуват няколко извънсъдебни инструмента за наблюдаване и привеждане в изпълнение на спазването на правото на Съюза, по-специално инструментите, свързани с единния пазар, като например SOLVIT²². Настоящият регламент не следва да засяга тези съществуващи инструменти. Създаденият допълнителен инструмент ще се прилага само по отношение на пречки от трансгранично естество, породени от националното право, включително правилното, но различно прилагане на правото на Съюза, което потенциално може да доведе до неволно възпрепятстване на планирането или изпълнението на трансгранични обществени услуги и елементи от инфраструктурата. Той не следва да се прилага по отношение на досиета, свързани с потенциално нарушение на правото на Съюза, уреждащо вътрешния пазар, от публичен орган в друга държава членка. Освен това настоящият регламент не засяга механизмите за координация, установени по отношение на социалното осигуряване и данъчното облагане.
- 9) С цел да се установят възможните пречки от трансгранично естество, които биха могли да бъдат обхванати от настоящия регламент, е необходимо да се определят ситуациите, които се определят като трансгранични взаимодействия. За тази цел настоящият регламент следва да се прилага по отношение на инфраструктура за трансгранични дейности и за трансгранични обществени услуги. Тъй като се предоставят в дългосрочен план, тези „трансгранични обществени услуги“ следва да имат за цел генерирането на ползи за обществеността или конкретна целева група в граничния регион, в който се предоставя услугата, като по този начин допринасят за подобряване на условията на живот и териториалното сближаване в тези региони. На второ място, елементи от инфраструктурата, необходими за трансграничните дейности, може да бъдат засегнати от гранични пречки, като например различни технически стандарти за сградите или превозните средства, включително за свързаното с тях оборудване. Трансграничното досие следва да бъде подадено от инициатор, т.е. субект на публичното или частното право или от физическо лице и само доколкото той или тя има законен интерес от дадена трансгранична обществена услуга или определени елементи от инфраструктурата.
- 10) С цел да се създаде адекватен административен капацитет на национално равнище за разглеждане на заявления относно пречки от трансгранично естество и да се осигури мрежа от национални органи, които да могат да осъществяват връзка помежду си за прилагането на настоящия регламент, държавите членки следва да създадат едно или повече звена за трансгранична координация на национално или регионално равнище. На две или повече съседни държави членки следва също така да бъде разрешено да определят съществуващи съвместни органи като звено за трансгранична координация на дадена граница или да упълномощят съществуващ съвместен орган с допълнителните задачи на звеното за трансгранична координация за всички свои граници.

²² Препоръка на Комисията 2013/461/ЕС от 17 септември 2013 г. (ОВ L 249, 19.9.2013 г., стр. 10, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2013/461/oj>).

- 11) С цел да се създаде рамка за обработване на заявления относно пречки, които са общи за всички звена за трансгранична координация, е необходимо да се определят задачите, които всяко звено за трансгранична координация следва да изпълнява. Звената за трансгранична координация следва да действат като „единно звено за контакт“ за инициаторите и да бъдат тяхното привилегировано звено за контакт. Държавите членки следва да гарантират, че информацията за контакт с звената за трансгранична координация е публично достъпна, както и да гарантират нейната видимост и достъпност. Когато в дадена държава членка има повече от едно звено за трансгранична координация, тя определя недвусмислено звеното за контакт за всеки инициатор. С цел да се даде възможност за последващо проследяване на резултата от трансграничните заявления и да се повиши прозрачността при преодоляването на пречки от трансгранично естество, звената за трансгранична координация следва също така да отговарят за създаването и поддържането на публичен регистър, обхващащ всички трансгранични досиета, подадени от инициатори, намиращи се в съответната държава членка. Освен това е необходимо в настоящия регламент да се определят задължения по отношение на координацията, сътрудничеството и обмена на информация между различните звена за трансгранична координация в една държава членка и между звената за трансгранична координация на съседни държави членки.
- 12) Инициаторът следва да подаде трансграничното си досие само веднъж. В случай че различен инициатор в друга държава членка също подаде огледално трансгранично досие в тази друга държава членка, звената за трансгранична координация на тези държави членки следва да избягват паралелни досиета, като организират координацията си по съответния начин.
- 13) Различните слоеве на приложимото национално право може да затруднят установяването на конкретната разпоредба, която е в основата на дадена пречка от трансгранично естество. Освен това въз основа на опита с *b-solutions* инициаторът следва да опише единствено ситуацията и проблема, който трябва да бъде разрешен.
- 14) С цел да се осигури процедурна рамка, която едновременно с това предоставя правна сигурност на инициатора на дадено трансгранично досие, звеното за трансгранична координация следва да направи оценка на трансграничните досиета и да предостави предварителен и окончателен отговор на инициатора в разумни срокове, които по принцип следва да отговарят на установените в националното право срокове. Когато инициаторът не е установил пречките от трансгранично естество, това следва да се извърши от компетентните органи или от публичноправните органи. Анализът на дадено трансгранично досие би могъл да доведе до заключението, че в действителност не съществува пречка от трансгранично естество, тъй като описанието на предполагаемата пречка се основава на недостатъчна информация, на погрешно тълкуване на приложимите правни или административни разпоредби или понеже правните или административните разпоредби обхващат вече необходимите изисквания за преодоляване на пречката. В този случай пречката от трансгранично естество следва да се смята за

преодоляна и трансграничното досие следва да бъде затворено. След като бъде потвърдено съществуването на пречка от трансгранично естество, държавите членки следва да си запазят свободата да решат какъв би бил подходящият инструмент за справяне със ситуацията от наличните в съответния трансграничен регион инструменти, като разчитат на първо място на вече съществуващите механизми, когато е целесъобразно, за преодоляване на пречката. Когато държавите членки вземат решение да не отстранят пречките от трансгранично естество, те следва да изложат надлежно причините и да посочат евентуалните възможности за правна защита, по-специално когато държавата членка стигне до заключението, че установената пречка не попада в обхвата на настоящия регламент.

- 15) Когато компетентният орган не е намерил съществуващ подходящ инструмент, той може да избере инструмента за трансгранично улесняване или да посочи причините, поради които взема решение да не отстранява пречката от трансгранично естество. Тъй като резултатът от процедурата може да се различава леко в зависимост от естеството на евентуалната административна или правна трансгранична пречка, е необходимо да се предвидят такива особености в рамките на инструмента за трансгранично улесняване.
- 16) С цел да се осигури ефективна процедурна структура за разглеждане на досиетата за пречки от трансгранично естество в настоящия регламент, следва да се определят основните процедурни стъпки както за досиетата, при които пречката е от административен характер, така и за тези, при които пречката е от правен характер. Също така следва да се поясни, че различните правни системи в съседни държави членки може да доведат до това пречките от трансгранично естество да се смятат за административна разпоредба в едната държава членка и за правна разпоредба в другата държава членка, и *обратно*. Поради това всяка държава членка следва да прилага подходящата процедура. Съседни държави членки следва да координират съответните си процедури възможно най-тясно. Когато се заема окончателна позиция по дадено досие, мотивите за нея следва да бъдат съобщени на инициатора, заедно с решението.
- 17) С цел да се осигури мониторинг на прилагането на настоящия регламент на равнището на Съюза и да се предостави подкрепа на държавите членки, включително по отношение на изграждането на капацитет, на Комисията следва да бъдат възложени съответните задачи за постигането на тези цели. Звеното за координация на равнището на ЕС следва по-специално да подкрепя звената за трансгранична координация като насърчава обмена на опит между тези звена за координация. Тази подкрепа може да се състои също така от инструменти, основани на техническа помощ, като например *b-solutions*.
- 18) С цел да се даде възможност за изготвяне на политики, основани на доказателства, следва да се изготви доклад относно прилагането на настоящия регламент. В този доклад следва да се разглеждат основните въпроси за оценка, включително ефективността, ефикасността, целесъобразността, европейската добавена стойност, възможността за опростяване и устойчивост и необходимостта от по-нататъшни действия на равнището на Съюза. Комисията следва да представи този доклад на

Европейския парламент, на Съвета и — съгласно член 307, първа алинея от Договора — на Комитета на регионите и на Европейския икономически и социален комитет. С цел да се осигури широка база от доказателства за използването на настоящия регламент и на инструмента за трансгранично улесняване, докладът следва да бъде представен пет години след влизането в сила на настоящия регламент.

- 19) В настоящия регламент се зачитат основните права, спазват се принципите, признати в Хартата на основните права на Европейския съюз, и той не оказва отрицателно въздействие върху нито едно основно право. Поради своята цел да се премахват правните пречки в трансграничен контекст, регламентът може да насърчава правото на достъп до услуги от общ икономически интерес (член 36) и свободата на стопанската инициатива (член 16). Широката гама от такива услуги може също така да насърчи достъпа до здравни грижи (член 35). В по-общ план, тъй като изглежда много вероятно от инструмента за трансгранично улесняване да се получат ползи за трансграничните обществени транспортни услуги, свободата на движение и пребиваване (член 45) може да бъде повлияна положително от настоящия регламент.
- 20) Условието за териториално сътрудничество следва да се създадат в съответствие с принципа на субсидиарност, определен в член 5, параграф 3 от Договора за Европейския съюз. Опитът показва, че държавите членки предприемат индивидуални, двустранни или дори многостранни инициативи за преодоляване на правните пречки от трансгранично естество. Тези инструменти обаче не съществуват във всички държави членки или не за всички граници на дадена държава членка. Целите на предложеното действие не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки нито на централно, нито на регионално и местно равнище, а по-скоро, поради необходимото участие на поне две съседни държави членки, могат да бъдат постигнати по-добре на равнището на Съюза. Поради това са необходими допълнителни действия от страна на законодателния орган на Съюза.
- 21) Съгласно принципа на пропорционалност, изложен в член 5, параграф 4 от Договора за Европейския съюз, съдържанието и формата на действията на Съюза не могат да надхвърлят необходимото за постигането на целите на Договорите. Използването на инструмента за трансгранично улесняване съгласно настоящия регламент е доброволно за всяка държава членка. Всяка държава членка следва да вземе решение по отношение на конкретна граница с една или повече съседни държави членки за преодоляване на пречки от трансгранично естество чрез съществуващите инструменти, които е създала на национално равнище или с една или повече съседни държави членки. Поради това настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на целите му за тези трансгранични региони, за които държавите членки не разполагат с ефикасни инструменти да преодоляват пречки от трансгранично естество.“

- 3) Членове 1—26 се заменят със следното:

„ГЛАВА I

Общи разпоредби

Член 1

Предмет

1. С настоящия регламент се установява процедура за улесняване на преодоляването на пречките от трансгранично естество, които възпрепятстват създаването и функционирането на всеки елемент от инфраструктурата, необходим за публични или частни трансгранични дейности, или на всяка трансгранична обществена услуга, предоставяна в даден трансграничен регион, при условие че с нея се насърчават икономическото, социалното и териториалното сближаване в трансграничния регион („инструмент за трансгранично улесняване“).
2. С настоящия регламент се установяват също така правила за:
 - а) организацията и задачите на звената за трансгранична координация в държавите членки;
 - б) координиращите задачи на Комисията.

Член 2

Обхват

1. Настоящият регламент се прилага за пречки от трансгранично естество в сухопътните или морските гранични региони на съседни държави членки.

Той не се прилага за пречки от трансгранично естество в граничните региони между държавите членки и трети държави.
2. Настоящият регламент не засяга други правни актове на Съюза, по-специално които са приложими за извънсъдебното разрешаване на правни въпроси, произтичащи от пречки от трансгранично естество, или които са от значение за правилното тълкуване или прилагане на правото на Съюза. Той не засяга механизмите за координация, установени по отношение на социалното осигуряване и данъчното облагане.

Член 3

Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:
 - 1) „трансгранично взаимодействие“ означава:
 - а) всеки елемент от инфраструктурата, необходим за публични или частни трансгранични дейности;
 - б) създаването, функционирането или предоставянето на трансгранична обществена услуга в трансграничен регион;
 - 2) „пречка от трансгранично естество“ означава всяка законодателна или административна разпоредба или практика на публичен орган в държава членка, която оказва потенциално отрицателно въздействие върху трансграничното взаимодействие и съответно върху развитието на даден

трансграничен регион и която не включва потенциално нарушение на правото на Съюза, уреждащо вътрешния пазар;

- 3) „компетентен орган“ означава орган на национално, регионално или местно равнище, който има правомощието да приема правно обвързващи и подлежащи на принудително изпълнение актове;
 - 4) „трансгранично досие“ означава документът, изготвен от един или повече инициатори, който се представя на звено за трансгранична координация;
 - 5) „трансгранична обществена услуга“ означава дейност, осъществявана в обществен интерес за предоставяне на услуга или за преодоляване на общи проблеми или използване на потенциала за развитие на гранични региони, разположени от двете страни на границите на една или повече съседни държави членки, при условие че с нея се насърчават икономическото, социалното и териториалното сближаване на трансграничната територия;
 - 6) „инициатор“ означава всеки частен или публичен субект, участващ в предоставянето, експлоатацията, създаването или функционирането на трансгранична обществена услуга или инфраструктура, или всяко физическо лице, което има законен интерес от преодоляването на пречка от трансгранично естество.
2. За целите на настоящия регламент позоваването на „компетентния орган“ също така обхваща ситуации, при които в рамките на една и съща държава членка има повече от един орган, който е компетентен или с който трябва да се направи консултация.
 3. За целите на настоящия регламент терминът „пречка от трансгранично естество“ обхваща една или повече пречки от трансгранично естество, свързани с определено трансгранично досие.

ГЛАВА II

Звена за трансгранична координация

Член 4

Създаване на звена за трансгранична координация

1. Всяка държава членка създава едно или повече звена за трансгранична координация в съответствие със своята институционална и правна уредба, на национално или регионално равнище, или на двете равнища, в съответствие с параграф 3.
2. Две или повече съседни държави членки могат да решат да създадат съвместно звено за трансгранична координация, което е компетентно за един или повече съответни трансгранични региони.
3. Всяко звено за трансгранична координация се създава по един от следните начини:
 - а) като отделен орган или публичноправна организация;
 - б) като част от съществуващ орган или от съществуваща публичноправна организация, включително чрез възлагане на

съществуващ орган или на публичноправна организация на допълнителните задачи на звеното за трансгранична координация.

4. Държавите членки гарантират, че в срок от два месеца след решението за създаване на звеното за трансгранична координация неговите данни за контакт и информация относно задачите му ще са достъпни на уебсайта на програмите по Interreg, посочен в член 36, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2021/1059. Държавите членки осигуряват видимостта и достъпността на звеното за трансгранична координация.

Член 5

Основни задачи на звената за трансгранична координация

1. Държавите членки определят или индивидуално — в случая, посочен в член 4, параграф 1, или съвместно — в случая, посочен в член 4, параграф 2, задачите, които всяко звено за трансгранична координация изпълнява, и задачите, които се възлагат на компетентния орган.
2. Държавите членки решават дали звената за трансгранична координация могат да действат по трансгранично досие от свое име или отговарят само за комуникацията с инициаторите от името на компетентния орган.
3. Звеното за трансгранична координация представлява единственото звено за контакт на инициатора, в зависимост от организацията на звената за контакт, създадени от държавите членки, както следва:
 - а) всяко национално звено за трансгранична координация на всички трансгранични досиета, подадени от инициатор, намиращ се на територията на съответната държава членка;
 - б) всяко регионално звено за трансгранична координация на трансгранични досиета, подадени от инициатор, намиращ се в граничния регион или региони на съответната държава членка;
 - в) всяко съвместно звено за трансгранична координация на трансгранични досиета, подадени от инициатор, намиращ се в един от засегнатите гранични региони.
4. Освен задачите си, посочени в членове 8, 10 и 11, звената за трансгранична координация изпълняват следните задачи:
 - а) създаване и поддържане на публичен регистър, обхващащ всички трансгранични досиета, подадени от инициатори, намиращи се в тази държава членка;
 - б) осъществяване на връзка с Комисията и подпомагане на координационните задачи на Комисията, посочени в член 12, чрез предоставяне на необходимата информация, включително класификацията по NUTS за всяко досие.

Когато в дадена държава членка съществуват няколко звена за трансгранична координация, едно звено за трансгранична координация („основното звено за трансгранична координация“) изпълнява задачите, посочени в букви а) и б).

5. Държавите членки гарантират, че регистърът по параграф 4 остава публично достъпен в отворени, машинночетими формати, както е определено в член 5, параграф 1 от Директива (ЕС) 2019/1024 на Европейския парламент и на

Съвета²³, което позволява данните да бъдат сортирани, търсени, извлечени, сравнявани и използвани, и се актуализира най-малко три пъти годишно. Звеното за трансгранична координация може да интегрира информация със свободен достъп или да свърже регистъра с единния портал на уебсайта, посочен в член 46, буква б) от Регламент (ЕС) 2021/1060, с уебсайта, посочен в член 49, параграф 1 от същия регламент, и с уебсайта, посочен в член 36, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2021/1059.

6. В държава членка с повече от едно звено за трансгранична координация звената за трансгранична координация предават необходимата информация на основното звено за трансгранична координация, за да му дадат възможност да изпълнява задачите си по параграфи 4 и 5.
7. Когато две или повече съседни държави членки са решили да създадат съвместно звено за трансгранична координация, това звено предава необходимата информация на основните звена за трансгранична координация, ако има такива, на съответните държави членки.

ГЛАВА III

Трансгранични досиета

Член 6

Подготовка и подаване на трансгранични досиета

1. Инициаторът изготвя трансгранично досие в съответствие с член 7.
2. Инициаторът подава трансграничното досие на звеното за трансгранична координация на държавата членка, в която се намира инициаторът или в която е неговото седалище.
3. Когато в две или повече съседни държави членки се образуват трансгранични досиета относно една и съща пречка от трансгранично естество, съответните звена за трансгранична координация поддържат връзка помежду си, за да определят кое от тях ще се занимава основно с досието.

Член 7

Съдържание на трансграничните досиета

1. Трансграничното досие съдържа най-малко следните елементи:
 - а) описание на трансграничното взаимодействие, неговия контекст и проблема, възникнал вследствие на дадена пречка от трансгранично естество, която следва да бъде преодоляна;
 - б) обосновка на необходимостта от преодоляване на пречката от трансгранично естество;
 - в) когато е налично, описание на отрицателното въздействие на пречката от трансгранично естество върху развитието на граничния регион;

²³ Директива (ЕС) 2019/1024 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2019 година относно отворените данни и повторното използване на информацията от обществения сектор (ОВ L 172, 26.6.2019 г., стр. 56, ELI : <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1024/oj>).

- г) съответната географска област;
 - д) когато е налице и е целесъобразно, очакваната необходима продължителност на прилагането на дерогация или изключение по отношение на пречката от трансгранично естество или, когато е надлежно обосновано, нейното премахване.
2. Инициаторът може също така да определи пречката от трансгранично естество и ако е възможно, да предложи текста за дерогация или изключение по отношение на пречката от трансгранично естество или за правно решение *ad hoc*.
 3. Географският район, посочен в параграф 1, буква г), се ограничава до минимума, необходим за ефективното разрешаване на дадено трансгранично досие.

Член 8

Стъпки за предварителна оценка

1. Звеното за трансгранична координация или компетентният орган прави оценка на всяко трансгранично досие, подадено в съответствие с членове 6 и 7, и установява пречката или пречките от трансгранично естество.
2. В срок от два месеца след подаването на досието звеното за трансгранична координация или компетентният орган може да поиска от инициатора да разясни трансграничното досие или да представи допълнителна конкретна информация. В това искане се посочва защо и по отношение на кой аспект трансграничното досие се смята за неотговарящо на условията да бъде разгледано.

Ако в преработеното трансгранично досие не се разглеждат аспектите, които се смятат за недостатъчни, звеното за трансгранична координация или компетентният орган може да прекрати процедурата и уведомява инициатора за това, като посочва причините.
3. Когато след оценка на трансгранично досие звеното за трансгранична координация или компетентният орган заключи, че предполагаемата пречка от трансгранично естество не съществува, звеното за трансгранична координация може да прекрати процедурата и информира за това инициатора, като посочва причините.
4. Когато след оценка на трансгранично досие звеното за трансгранична координация или компетентният орган заключи, че предполагаемата пречка от трансгранично естество съществува, то/той може на всеки етап от процедурата да избере да не я отстрани и информира инициатора за това, като посочва причините.
5. Преди да приключи оценката, звеното за трансгранична координация или компетентният орган прави допълнителна оценка дали по отношение на всяка предполагаема пречка от трансгранично естество е възможно да се позове на съществуващо споразумение за международно сътрудничество, било то двустранно или многостранно, междусекторно или специфично за даден сектор, което предвижда собствен механизъм за преодоляване на пречки от трансгранично естество между държавите членки, засегнати от тази пречка или пречки. В случай че съществува такова международно споразумение,

преодоляването на една или повече пречки от трансгранично естество, включително замесените участници и процедурата, която трябва да се следва, по-специално за осъществяване на връзка и сътрудничество със съседна държава членка, се урежда изключително от разпоредбите на това споразумение.

6. Когато държавата членка реши да преодолее пречката и при липсата на международно споразумение от вида, посочен в параграф 5, или когато наличните международни споразумения изглежда не допринасят в задоволителна степен за разрешаването на проблема, посочен в трансграничното досие, звеното за трансгранична координация или компетентният орган може да приложи инструмента за трансгранично улесняване, индивидуално или, ако е необходимо и договорено, съвместно със съседната държава членка.

Член 9

Информация за инициатора

1. След получаване на дадено трансгранично досие или на преработено трансгранично досие, звеното за трансгранично сътрудничество или компетентният орган информира писмено инициатора за всяка стъпка на предварителната оценка, предприета в съответствие с член 8, в стандартния срок, предвиден в националното законодателство за отговор на еквивалентно искане, подадено до администрацията.
2. Когато в националното законодателство не е предвиден такъв срок, се прилагат следните срокове:
 - а) три месеца за стъпките на предварителната оценка, посочени в член 8, параграф 2, втора алинея;
 - б) шест месеца за стъпките на предварителната оценка, посочени в член 8, параграфи 3 и 4.
3. В информацията, която се предоставя съгласно параграф 1, се посочват също така:
 - а) предприетите стъпки на предварителната оценка, тяхната обосновка и заключенията, ако вече са налични;
 - б) начините и процедурите за правна защита, предвидени в националното законодателство срещу тези стъпки на предварителната оценка, ако има такива.
4. При първия контакт с инициатора съгласно член 8, параграф 2, първа алинея може също така да се посочи, че е необходимо повече време за правен анализ или за консултации в рамките на държавата членка, или за координация със съседната държава членка.

ГЛАВА IV

Инструмент за трансгранично улесняване

Член 10 *Процедура*

1. Когато звеното за трансгранична координация или компетентният орган вземе решение съгласно член 8, параграф 6 да приложи инструмента за трансгранично улесняване, то/той прилага процедурата, предвидена в настоящия член.
2. След като звеното за трансгранична координация или компетентният орган установи пречката от трансгранично естество в своята национална правна система, то/той информира инициатора за:
 - а) установената пречка от трансгранично естество;
 - б) естеството на разпоредбата, която е в основата на пречката от трансгранично естество и която трябва да бъде изменена, за да се преодолее пречката;
 - в) следващите стъпки, водещи до премахване или непремахване на пречката от трансгранично естество, и коя от процедурите по параграф 4 или 5 от настоящия член следва да се прилага.
3. След оценката на трансграничното досие и установяването на пречката от трансгранично естество компетентното звено за трансгранична координация обменя съответната информация относно пречката от трансгранично естество с компетентното звено за трансгранична координация в съседната държава членка. Звената за трансгранична координация се стремят да избягват паралелни процедури, отнасящи се до една и съща пречка от трансгранично естество.
- 4,5. Когато пречката от трансгранично естество се състои в административна разпоредба или практика, която не изисква промяна на правна разпоредба, звеното за трансгранична координация се свързва с компетентния орган, отговорен за административната разпоредба, за да провери дали изменението на тази административна разпоредба или практика е достатъчно, за да се преодолее пречката от трансгранично естество, и дали органът желае да я промени. Инициаторът се уведомява писмено в срок от осем месеца от подаването на трансграничното досие.
- 5,6. Когато пречката от трансгранично естество се състои в правна разпоредба, звеното за трансгранична координация се свързва с компетентния орган, за да провери дали изменението, включително изключение или дерогация от приложимата правна разпоредба, е достатъчно за преодоляване на пречката от трансгранично естество и дали компетентният орган ще предприеме необходимите стъпки за задействане на законодателна процедура в съответствие с институционалната и правната уредба. Инициаторът се уведомява писмено в срок от осем месеца от подаването на трансграничното досие.
6. Когато дадено трансгранично досие е подадено до звеното за трансгранична координация на две или повече съседни държави членки, всяка от тях взема решение за вида процедура, която да следва в своята държава членка.

7. Когато правен анализ, консултации в рамките на държавата членка, координация със съседната държава членка или компетентният орган на съседна държава членка задейства промяна на административна разпоредба или започне законодателна процедура, която възпрепятства звеното за трансгранична координация да отговори на инициатора в срок от осем месеца съгласно параграфи 4 и 5, инициаторът се уведомява писмено за причината за забавянето и срока на отговора.

Член 11

Окончателни стъпки за преодоляване на пречката от трансгранично естество

1. Звеното за трансгранична координация или компетентният орган въз основа на своята оценка, извършена съгласно член 8 и в съответствие с информацията, получена съгласно член 10, параграф 3, информира писмено инициатора за резултата по досието, а именно:
- а) за резултата от процедура по член 10, параграф 4, включително, когато е приложимо, за изменението на административна разпоредба;
 - б) за резултата от процедура по член 10, параграф 5, включително, когато е приложимо, за започването на законодателна процедура или изменението на правна разпоредба;
 - в) за това, че пречката от трансгранично естество няма да бъде преодоляна;
 - г) за причините, на които се основава позицията, приета съгласно букви а), б) или в);
 - д) за крайния срок за правна защита съгласно националното законодателство, ако има такъв. При липсата на краен срок съгласно националното законодателство на инициатора се предоставят шест месеца да поиска преразглеждане на решението.
2. Когато звеното за трансгранична координация или компетентният орган е решил да преодолее пречката от трансгранично естество чрез процедурата, предвидена в член 10, параграф 5, то/той:
- а) информира звеното за трансгранична координация на съседната държава членка;
 - б) информира инициатора за най-важните стъпки в изменението на правната разпоредба, включително, когато е приложимо, за започнатата законодателна процедура за законодателно изменение с цел преодоляване на пречката от трансгранично естество или за окончателното решение за отхвърляне на процедурата.

Инициаторът следва да бъде информиран също така, когато компетентните органи на съседната държава членка също са започнали изменението на правна разпоредба.

3. Когато съответната държава членка и съседната държава членка стигнат до заключението, че всяка от тях желае да започне собствена законодателна процедура или да промени своите административни разпоредби или практики, те извършват това в тясно сътрудничество, в съответствие със своята

институционална и правна уредба. Тази координация може да обхване времето на процедурите и може да доведе до създаването на съвместен комитет с представители на звената за трансгранична координация.

ГЛАВА V

Заклучителни разпоредби

Член 12

Координационни задачи на Комисията

Комисията изпълнява следните задачи за координация:

- а) осъществява връзка със звената за трансгранична координация;
- б) подкрепя укрепването на институционалния капацитет в държавите членки, който е необходим за ефикасното прилагане на настоящия регламент;
- в) насърчава обмена на опит между държавите членки, и по-специално между звената за трансгранична координация;
- г) публикува и поддържа актуален списък на всички национални и регионални звена за трансгранична координация;
- д) създава и поддържа публичен регистър на трансграничните досиета.

Член 13

Мониторинг и докладване

- 1. До дд мм гггг [т.е. 1^{-вия} ден от месеца след влизането в сила на настоящия регламент + шест месеца; попълва се от Службата за публикации] всяка държава членка информира Комисията за създаването на своето звено или звена за трансгранична координация и за данните за връзка с тях.
- 2. До дд мм гггг [т.е. 1^{-вия} ден от месеца след влизането в сила на настоящия регламент + пет години; попълва се от Службата за публикации] Комисията извършва оценка на настоящия регламент и докладва на Европейския парламент, на Съвета, на Комитета на регионите и на Европейския икономически и социален комитет.

Член 14

Влизане в сила и прилагане

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Страсбург на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател